

EL LLIBRE
DE LA SETMANA

El mar, i el mal, no s'acaben mai

PERFIL

DES QUE VA PUBLICAR EL REPORTATGE NOVEL-LAT 'GOMORRA', EL 2006, ROBERTO SAVIANO HA HAGUT DE VIURE AMAGAT I AMB ESCORTA. AIXÒ NO LI HA IMPEDIT CONTINUAR PUBLICANT ASSAJOS I NOVEL·LES SOBRE LA MÀFIA NAPOLITANA

JOAN GARÍ

El Maraja està trist perquè el Dentola ha mort el seu germà Christian. Sembla, sí, un episodi de la sèrie *Els Soprano*, però és només un breu miratge. El Maraja té 18 anys i és un dels *capos* de la nova camorra napolitana. En aquests moments el crim organitzat, al sud d'Itàlia, està en mans d'adolescents sense escrúpols que han vist *El padrí*, *Narcos* i *Joc de trons*, i que juguen al Call of Duty. Volen ser Al Pacino, Pablo Escobar o la Mare dels Dracs i arriben a la vida com cadells de gossos de combat abocats al mugró de sa mare. Escriu Roberto Saviano: "El criador arrenca el cadell del mugró agafant-lo pel clatell i s'acosta el

morret a la galta. Però n'hi ha un –encara pràcticament cec i esdentegat, amb les genives avesades a la suavitat de la mare– que prova de mastegar. Vol conèixer el món, el vol tenir sota les dents. Aquest és el petó ferotge. Aquest gos, tant si és mascle com femella, serà criat com un combatent".

Petó ferotge és la continuació de *La banda dels nanos*, que també ens va oferir Anagrama. Roberto Saviano hi demostra un profund coneixement dels baixos fons napolitans, i la raó més concreta per la qual viu amb escorta des del 2006. El Briatò, l'Elefant, el Lollipop, el Pixaflluixa, el Dron, el Melindro... tots obeeixen el Maraja, malnom de Nicolas Fiorillo, que comanda la seva *barca* (banda, en l'argot camorrista) amb mà de ferro. El superior del Maraja és l'Arcàngel i el seu enemic més acarnissat és el Gatarro. La novel·la es va detenint en les peripècies d'aquesta lluita pel control del territori, una contesa sanguinària en què el preu a pagar sempre és la vida.

Tot té un valor calculable

Un dels pocs episodis d'aquesta lluita a mort que transcorre fora de Nàpols és el viatge que la banda fa a Milà per encarregar-se del Tigretó, un home del Gatarro. El contacte amb el nord pròsper i febril fa reflexionar el Maraja, però sempre a favor seu: "En Nicolas observava la gent. Ho havia de valorar tot. Quant guanyes? Quant vals? Qui estàs pagant? Tot tenia un valor que es podia calcular. Tot. Clavava els ulls damunt de la gent, de les coses, mirava com es deien les botigues, les marques dels cotxes. Quant guanya aquell empleat?

PETÓ FEROTGE
ROBERTO SAVIANO
ANAGRAMA
TRADUCCIÓ DE
PAU VIDAL
424 PÀG. / 21,90 €

Quant val la botiga on treballa? Quant els paguen al mes? Tenen hipoteca? Els fan el salt? Amb aquelles mans quina feina fan? Per a ell tot es reduïa a una classificació de diners i de poder".

Però no esperem molts moments retòrics ni descriptius al llarg d'aquestes pàgines. La redacció és febroenca, plena de diàlegs, amb una acció frenètica. D'alguna manera, ja hi està prevista la futura conversió a un llenguatge audiovisual, les celebrades sèries que adapten tots els títols de Saviano. També cal remarcar, en aquest sentit, la tasca del traductor, Pau Vidal, que s'ha esforçat per tornar versemblant en català dialectal el napolità que parlen els personatges de la novel·la.

Comprar la legalitat

El Maraja només s'humanitza, a ulls del lector, quan la seva nòvia, la Letizia, li anuncia que serà pare. Quan una periodista de la tele li fa una entrevista, tanmateix, no s'està de mostrar-hi el seu costat més cínic i bandoler. La reportera li pregunta si té algun escrúpol per estar a l'altre costat de la llei. El Maraja contesta: "Legal vol dir que t'ho pots permetre i il·legal vol dir que no. Ets il·legal fins que no et pots comprar la legalitat". Sembla el vell codi de la Cosa Nostra, de la *famiglia*, però aquests cadells han vingut per substituir els vells capítostos, que no han sabut veure que se'ls covava l'arròs. Nicolas Fiorillo, el Maraja, sap que el seu regnat serà breu però intens. Tot com viure dins una tempesta perfecta. Quan escampi ja no hi haurà barca, però mar sí. El mar, i el mal, no s'acaben mai...♦

LA REDACCIÓ DE 'PETÓ FEROTGE', DE ROBERTO SAVIANO, ÉS FEBROENCA, PLENA DE DIÀLEGS, AMB UNA ACCIÓ FRENÈTICA. NO ESPEREU MOMENTS RETÒRICS NI DESCRIPTIUS

CELIA ATSET